

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.4.13.
COM(2011) 215 végleges

2011/0093 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített
együttműködés végrehajtásáról**

{SEC(2011) 482 végleges}

{SEC(2011) 483 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat háttere

Az Európai Unióban (EU) a szabadalmi oltalmat jelenleg a tagállamok nemzeti szabadalmakat biztosító nemzeti szabadalmi hivatalain vagy az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) keretében az Európai Szabadalmi Hivatalon (EPO) keresztül lehet megszerezni¹. Európai szabadalom megadását követően mindazonáltal azt hitelesíteni kell mindazon tagállamokban, amelyekben oltalmat kívánnak biztosítani az adott szabadalomnak. Egy európai szabadalomnak egy adott tagállam területén történő hitelesítése érdekében a nemzeti törvények előírhatják többek között azt is, hogy a szabadalom jogosultja nyújtsa be az európai szabadalomnak az adott tagállam hivatalos nyelvén készült fordítását². A jelenlegi szabadalmi rendszer az EU-ban – különösen a fordítási követelmények tekintetében – nagyon költséges és meglehetősen komplex. Egy átlagos európai szabadalom hitelesítésének teljes költsége eléri a 12 500 EUR-t abban az esetben, ha azt csak 13 tagállamban hitelesítik, de ha az EU egész területén hitelesítik, akkor a 32 000 EUR-t is meghaladja. Becslések szerint a hitelesítés tényleges költsége uniós szinten eléri az évi 193 millió EUR összeget.

Mind az Európa 2020 stratégia³, mind az egységes piaci intézkedéscsomag⁴ prioritásként határozza meg a tudáson és innováción alapuló gazdaság megteremtését. Mindkét kezdeményezés a vállalkozások innovációs tevékenysége keretfeltételeinek javítását tűzi ki célul az uniós tagállamokon belüli egységes szabadalmi oltalom létrehozása és a szabadalmakra vonatkozó egységes európai bírósági eljárási rendszer megteremtése révén.

Annak ellenére, hogy széles körben felismerték, hogy egységes szabadalmi oltalom hiányában az európai vállalkozások versenyhátrányba kerülnek, az Unió mindeddig képtelen volt az egységes szabadalmi oltalom megvalósítására. A Bizottság először 2000 augusztusában tett javaslatot a közösségi szabadalomról szóló tanácsi rendeletre⁵. 2002-ben az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalást fogadott el⁶. Bár a Tanács 2003-ban elfogadott egy közös politikai megközelítést⁷, nem sikerült végleges megállapodásra jutni. A javaslatról szóló egyeztetéseket újrakezdték a Tanácsban, miután a Bizottság 2007 áprilisában elfogadta „Az európai szabadalmi rendszer fejlesztése” című közleményt⁸. A közleményben megerősítették a szándékot az egységes közösségi szabadalom létrehozására.

¹ <http://www.epo.org>

² A hitelesítési követelmények által okozott költségek csökkentése érdekében 2000-ben az Európai Szabadalmi Egyezmény szerződő államai elfogadták az ún. „londoni egyezményt” (Megállapodás az Európai Szabadalmi Egyezmény 65. cikkének alkalmazásáról, Az Európai Szabadalmi Hivatal Hivatalos Lapja 2001, 550. o.), amely jelenleg tizenegy uniós tagállamban hatályos, és a fordítási terhek csökkenését eredményezi.

³ COM(2010) 2020.

⁴ COM(2010) 608 végleges/2.

⁵ COM(2000) 412.

⁶ Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása a közösségi szabadalomról szóló tanácsi rendeletjavaslatról (COM(2000) 412 - C5-0461/2000 - 2000/0177(CNS)), HL C 127E., 2003.5.29., 519–526. o.

⁷ 7159/03. sz. tanácsi dokumentum.

⁸ COM(2007) 165.

A Lisszaboni Szerződés konkrétabb jogalapot vezetett be az európai szellemi tulajdon-jogok kialakításához. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 118. cikkének (1) bekezdése értelmében az európai szellemi tulajdonjogok kialakítására irányuló intézkedéseket az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak kell meghatározni a rendes jogalkotási eljárás keretében. Az EUMSZ 118. cikkének (2) bekezdése ugyanakkor konkrét jogalapot határoz meg az európai szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos nyelvi szabályokra vonatkozóan, amely szabályokat a Tanácsnak különleges jogalkotási eljárással kell meghatározni az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően meghozott egyhangú határozattal. Az egységes uniós szabadalmi rendszerrel kapcsolatos fordítási szabályokat tehát külön rendeletben kell meghatározni.

2009 decemberében a Tanács elfogadta „A továbbfejlesztett európai szabadalmi rendszerrel”⁹ kapcsolatos következtetéseket és az uniós szabadalomról szóló rendeletjavaslattal kapcsolatos általános megközelítést¹⁰. A jogalapban bekövetkezett fenti változások miatt ugyanakkor a fordítási szabályokra ezek a dokumentumok nem tértek ki.

A Bizottság 2010. június 30-án elfogadta az európai uniós szabadalom fordítási szabályairól szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatot¹¹. A javaslatához hatásvizsgálati jelentést¹² is mellékeltek, amely a fordítási szabályokkal kapcsolatos különféle lehetőségeket elemzi. A Tanács elnöksége által tett jelentős erőfeszítések dacára a Versenyképességi Tanács 2010. november 10-i ülésén jegyzőkönyvbe foglalták, hogy a fordítási szabályokat illetően nem született egyhangú megállapodás¹³. A Versenyképességi Tanács 2010. december 10-i ülésén¹⁴ megerősítést nyert, hogy leküzdhetetlen nehézségek állnak fenn, amelyek jelenleg és a belátható jövőben egyaránt lehetetlenné teszik az egyhangú döntést igénylő határozathozatalt. Ezért a javasolt rendeletek azon célkitűzései, hogy a Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazásával az egész Európai Unióra érvényes egységes szabadalmi oltalmat hozzanak létre, belátható időn belül nem valósíthatók meg.

A Bizottság tizenkét tagállam (Dánia, Németország, Észtország, Franciaország, Litvánia, Luxemburg, Hollandia, Lengyelország, Szlovénia, Finnország, Svédország és az Egyesült Királyság) kérésére javaslatot¹⁵ nyújtott be a Tanácshoz, hogy az adjon felhatalmazást megerősített együttműködésre az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén. Kérésében valamennyi tagállam jelezte, hogy a Bizottságnak a megerősített együttműködés területére vonatkozó jogalkotási javaslataihoz a Tanácsban nemrég lefolytatott tárgyalásokat kell alapul vennie. A javaslat elfogadását követően Belgium, Bulgária, a Cseh Köztársaság, Írország, Görögország, Ciprus, Lettország, Magyarország, Málta, Ausztria, Portugália, Románia és Szlovákia is kérte felvételét az együttműködésbe. A felhatalmazást adó határozatot a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően 2011. március 10-én fogadta el. Ez a rendelet az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén a 2011/167/EU

⁹ 17229/09. sz. tanácsi dokumentum.

¹⁰ 16113/09 Add 1. sz. tanácsi dokumentum. A terminológia a Lisszaboni Szerződés hatályba lépése miatt módosult („közösségi”-ről „uniós” szabadalomra).

¹¹ COM(2010) 350.

¹² SEC(2010) 796.

¹³ A Versenyképességi (Belső Piaci, Ipari, Kutatási és Űrpolitikai) Tanács rendkívüli üléséről kiadott sajtóközlemény, 16041/10, 2010.11.10.

¹⁴ Lásd a 17668/10. sz. sajtóközleményt.

¹⁵ COM(2010) 790.

tanácsi határozatban¹⁶ foglalt felhatalmazásnak megfelelően megvalósítandó megerősített együttműködés végrehajtási rendelete.

1.2. Jogi megközelítés

Ez a javaslat, szemben a Bizottság 2000. évi javaslatával, az európai szabadalmak meglévő rendszerére épít, a részt vevő tagállamok területén egységes joghatást biztosítva a megadott európai szabadalmaknak. Az egységes szabadalmi oltalom választható jellegű lesz, és annak bevezetése nem szünteti meg a nemzeti és európai szabadalmakat. Az EPO által megadott európai szabadalmak tulajdonosai az európai szabadalom megadásáról szóló értesítés meghirdetését követő egy hónapon belül kérelmezhetik az EPO-tól az egységes joghatás bejegyzését. Az egységes joghatás a bejegyzést követően egységes oltalmat biztosít, és azonos hatállyal rendelkezik valamennyi részt vevő tagállam területén. Egységes joghatással bíró európai szabadalom csak e teljes területek vonatkozásában adható meg, vihető át, vonható vissza, vagy vesztetheti hatályát. A részt vevő tagállamok az EPO-t bízzák meg az egységes joghatással bíró európai szabadalmakkal kapcsolatos adminisztrációs feladatokkal.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK

2006 januárjában a Bizottság széles körű konzultációt kezdeményezett Európában a jövőbeli szabadalmi politikáról¹⁷. Több mint 2500 válasz érkezett különféle érdekelt felektől, többek között vállalkozásoktól a gazdaság minden ágazatából, vállalkozói és kkv-szövetségektől, szabadalmi ügyvédektől, hatóságoktól és tudósoktól. A válaszadók olyan európai szabadalmi rendszer iránti igényt jeleztek, amely ösztönzi az innovációt, biztosítja a tudományos ismeretek elterjedését, megkönnyíti a technológiatranszfert, minden piaci szereplő számára hozzáférhető és jogbiztonságot nyújt. A válaszok egyértelműen jelezték az érintettek csalódottságát a közösségi szabadalommal kapcsolatban elért csekély eredmények miatt. Csaknem valamennyi válaszadó (a szabadalmi rendszer használói) elutasította a Tanács 2003-as közös politikai megközelítésében tárgyalt fordítási szabályokat, amelyek értelmében a szabadalom jogosultjának az EU összes hivatalos nyelvén rendelkezésre kellene bocsátania a kérelmek (joghatással bíró) fordítását.

Az érdekelték általában támogatásukról biztosították az „egységes, megfizethető és versenyképes” közösségi szabadalmat. Ezt az üzenet ismételten elhangzott egy 2006. július 12-én megtartott közmeghallgatáson, ahol az érintettek széles köre fejezte ki támogatását egy valóban egységes, minőségi szabadalom létrehozását illetően. Mindazonáltal felhívták a figyelmet arra, hogy politikai kompromisszumok nem veszélyeztethetik a projekt hasznosságát. Különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) képviselői hangsúlyozták az alacsony szabadalmaztatási költségek fontosságát.

Az egységes szabadalmi oltalom kérdését alaposan körüljárták az európai kkv-k segítségét célzó különféle kezdeményezéseket tartalmazó európai kisvállalkozói intézkedéscsomagról

¹⁶ A Tanács 2011/167/EU határozata (2011. március 10.) az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról, HL L 76., 2011.3.22., 53. o.

¹⁷ A konzultációs dokumentum, az érdekelt felek által adott válaszok és a konzultáció előzetes eredményeiről szóló jelentés elérhető a http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm weboldalon.

folytatott egyeztetés során is¹⁸. A kis- és középvállalkozások a magas szabadalmi díjakat és a szabadalmi rendszer bonyolultságát nevezték meg fő akadályozó tényezőként¹⁹. A konzultációhoz hozzájáruló beadványaikban a vállalkozások általában, különösen pedig a kkv-k képviselői a szabadalmaztatás költségeinek jelentős mértékű csökkentését kérték a jövőbeli uniós szabadalom vonatkozásában²⁰.

A közelmúltban különféle érdekelt szervezetek adtak ki állásfoglalásokat az egységes szabadalmi oltalommal kapcsolatban. Különböző európai vállalkozói szövetségek, többek között a BusinessEurope²¹, az UEAPME²² és az Eurochambres²³ megerősítették, hogy a nagy- és kisvállalkozások egyaránt egyszerűsített, gazdaságos és könnyen hozzáférhető szabadalmi oltalmat óhajtanak. Számos tagállamban és gazdasági ágazatban működő nemzeti vállalkozói szervezetek ugyanezt a kérdést vetették fel²⁴. Az érdekelt szervezetek hangsúlyozták, hogy az egységes szabadalmi oltalomra vonatkozó bármely megoldásnak a már meglévő európai szabadalmaztatási mechanizmusokra kell épülnie, és fontos, hogy ahhoz ne kelljen módosítani az Európai Szabadalmi Egyezményt.

3. HATÁSVIZSGÁLAT

E javaslatot hatásvizsgálat kíséri, amely a jelenlegi európai szabadalmi rendszer fő problémáit határozza meg: (i) az európai szabadalmak magas fordítási és közzétételi költségei, (ii) a szabadalmi oltalom fenntartásával kapcsolatos eltérések az egyes tagállamok között (éves megújítási díjfizetési kötelezettség minden olyan országban, ahol a szabadalmat hitelesítették); valamint (iii) a szabadalmak átruházásának, engedélyezésének és a szabadalmakkal kapcsolatos egyéb jogoknak a bejegyzésével járó adminisztratív eljárások bonyolultsága. Ennek következtében az egész Európára kiterjedő szabadalmi oltalomhoz hozzájutni sok feltaláló és vállalkozás számára túlzottan költséges és bonyolult eljárást jelent.

A hatásvizsgálat a következő forgatókönyvek lehetséges hatásait vizsgálja:

1. forgatókönyv (alapforgatókönyv) – a Bizottság nem hoz intézkedést,
2. forgatókönyv – a Bizottság a többi uniós intézménnyel együtt tovább dolgozik a 27 tagállamra kiterjedő uniós szabadalom megvalósítása érdekében,

¹⁸ COM(2008) 394.

¹⁹ <http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/small-business-act/>

²⁰ UEAPME – Elvárások az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag-javaslatlal kapcsolatban, elérhető az alábbi weboldalon: www.ueapme.com. Válasz az európai kisvállalkozói intézkedéscsomagról szóló konzultációs folyamatra, elérhető a <http://www.eurochambres.eu> weboldalon.

²¹ Az európai szabadalmi reform vitájának alapvető kérdéseivel kapcsolatos vélemények, elérhető a <http://www.buinesseurope.eu> internetes oldalon

²² Az európai közösségi szabadalommal kapcsolatos legfrissebb politikai fejleményekre vonatkozó állásfoglalás, elérhető a <http://www.ueapme.com> internetes oldalon

²³ Az európai szabadalmi rendszerre vonatkozó állásfoglalás, elérhető a <http://www.eurochambres.eu> internetes oldalon

²⁴ A BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie), a DIHK (Deutscher Industrie- und Handelskammertag), a CBI (Confederation of British Industries), a CCIP (Chambre de commerce et d'industrie de Paris), a CGPME (Confédération générale des petites et moyennes entreprises), az Unioncamere, a DigitalEurope, az Orgalime, az ACT (Association for Competitive Technology), a Cefic és más szervezetek által kiadott állásfoglalások.

3. forgatókönyv – a Bizottság javaslatokat terjeszt elő a megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló rendeletekre:

3.1. lehetőség – a Bizottság a 2010. június 30-i javaslatával megegyező javaslatot tesz az egységes szabadalmi oltalom területén alkalmazandó fordítási szabályokra, vagy

3.2. lehetőség – a Bizottság a 2010. június 30-i javaslatán alapuló és a Tanács által megvitatott kompromisszumos javaslat egyes elemeit is tartalmazó javaslatot tesz az egységes szabadalmi oltalom területén alkalmazandó fordítási szabályokra.

A hatásvizsgálat során elvégzett elemzés alapján a 3. forgatókönyvön belüli 3.2. lehetőség az előnyben részesített megoldás.

Ezek a problémák csak uniós szinten kezelhetők, mivel uniós jogi eszköz hiányában a tagállamok nem lennének elegendő mértékben képesek olyan, a szabadalmakhoz kapcsolódó joghatásokat kialakítani, amelyek több tagállamban is egységesek.

4. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

A 2011/167/EU tanácsi határozat megerősített együttműködés megvalósítására hatalmazta fel az 1. cikkében felsorolt tagállamokat az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén.

Az EUMSZ 118. cikkének (1) bekezdése arról rendelkezik, hogy a szellemi tulajdon-jogok Unión belüli egységes oltalmát biztosító európai oltalmi jogcímek létrehozásának jogalapját az Európai Parlament és a Tanács által rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletnek kell képeznie.

5. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő vonzatai.

6. RÉSZLETES LEÍRÁS

1. cikk – Tárgy

Ez a cikk meghatározza e rendelet tárgyát, amely rendelet az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén a 2011/167/EU tanácsi határozatban foglalt felhatalmazásnak megfelelően megvalósítandó megerősített együttműködés végrehajtási rendelete. Ez a rendelet az ESZE 142. cikke értelmében egyértelműen külön megállapodásnak minősül.

2. cikk – Fogalommeghatározások

Ez a cikk meghatározza az ebben a rendeletben használt alapvető fogalmakat.

3. cikk – Egységes joghatással bíró európai szabadalom

Ez a cikk rendelkezik arról, hogy az európai szabadalmak részesülhetnek az egységes joghatás előnyeiből a részt vevő tagállamokban abban az esetben, ha egységes joghatásuk bejegyzésre került az egységes szabadalmi lajstromba. Meghatározásra kerülnek továbbá az egységes

joghatással bíró európai szabadalom fő jellemzői: egységes jellegű, azonos oltalmat biztosít, és azonos joghatással bír minden részt vevő tagállamban. A fentiekből általános szabályként következik, hogy az egységes joghatással bíró európai szabadalom korlátozása, engedélyezése, átruházása, visszavonása vagy hatályvesztése csak az összes részt vevő tagállam vonatkozásában értelmezhető. Végezetül: valamely európai szabadalom egységes joghatása olyan mértékig létre nem jönnek minősül, amennyiben a szóban forgó európai szabadalmat visszavonják vagy korlátozzák.

4. cikk – A hatályba lépés napja

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom azon a napon lép hatályba a részt vevő tagállamokban, amikor az EPO az európai szabadalom megadásáról szóló értesítést meghirdeti. Abban az esetben, ha az egységes joghatást bejegyezték, meghatározásra kerül, hogy a részt vevő tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az európai szabadalom ne nemzeti szabadalomként lépjen hatályba az adott tagállamok területén a megadásról szóló értesítésnek az Európai Szabadalmi Közlönyben történő meghirdetésekor.

5. cikk – Korábbi jogok

Abban az esetben, ha az oltalmat az ESZE 54. cikkének (3) bekezdése értelmében újdonság hiányában korlátozzák vagy visszavonják, az egységes joghatással bíró európai szabadalom korlátozása vagy visszavonása kizárólag a korábban meghirdetett európai szabadalmi bejelentésben meghatározott részt vevő tagállam(ok) vonatkozásában lép hatályba.

6. cikk – Jog a találmány közvetlen hasznosításának megakadályozására

Ez a cikk az egységes joghatással bíró európai szabadalom jogosultjának azon jogát határozza meg, amelynek értelmében az megakadályozhatja, hogy a hozzájárulásával nem rendelkező harmadik felek a szabadalom tárgyát képező terméket előállítsák, felkínálják, forgalomba hozzák vagy hasznosítsák, illetve, hogy a terméket e célok érdekében importálják vagy raktározzák. A szabadalom jogosultja megakadályozhatja továbbá, hogy harmadik felek a szabadalom tárgyát képező eljárást alkalmazzák, illetve olyan esetben, ha a szóban forgó harmadik fél tudja (vagy tudnia kellett volna), hogy a szóban forgó eljárás alkalmazása kizárólag a szabadalom jogosultjának hozzájárulásával engedélyezett, a szabadalom jogosultja megakadályozhatja, hogy a harmadik fél az adott eljárást a részt vevő tagállamokban hasznosításra felkínálja. A szabadalom jogosultja végezetül megakadályozhatja, hogy harmadik felek valamely, közvetlenül a szabadalom tárgyát képező eljárás eredményeképpen készült terméket felkínáljanak, forgalomba hozzanak, felhasználjanak, illetve e célokra importáljanak vagy raktározzanak.

7. cikk – Jog a találmány közvetett hasznosításának megakadályozására

Ez a cikk az egységes joghatással bíró európai szabadalom jogosultjának azon jogát határozza meg, amelynek értelmében az megakadályozhatja, hogy a hozzájárulásával nem rendelkező harmadik felek a részt vevő tagállamok területén a szabadalmaztatott találmány hasznosítására jogosult feleken kívül bármely személy részére a szóban forgó találmány valamely lényegi elemével kapcsolatos eszközöket szállítsanak vagy kínáljanak szállításra a szóban forgó találmány megvalósítása céljából olyan esetben, ha a szóban forgó harmadik fél tudja (vagy tudnia kellett volna), hogy az említett eszközök az adott találmány megvalósítására alkalmasak, illetve erre a célra szolgálnak. A fenti rendelkezés mindazonáltal nem alkalmazandó olyan esetben, amikor a szóban forgó eszközök közönséges kereskedelmi termékek, kivéve, ha a harmadik fél a 6. cikkben tiltott tevékenységre bujtja fel azt a személyt, akinek a szóban forgó eszközt szállítják.

8. cikk – Az egységes joghatással bíró európai szabadalom joghatásainak korlátozása

Ez a cikk az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított joghatások különféle korlátozásairól rendelkezik. A szóban forgó joghatások nem terjedhetnek ki különösen a magánjellegű és nem kereskedelmi célú tevékenységekre, a szabadalmaztatott találmány tárgyával kapcsolatos célú kísérleti tevékenységekre, illetve olyan egyedi esetekre, amikor egy gyógyszerárban az orvosi rendelvénynak megfelelően, közvetlenül készítenek el valamely gyógyszerkészítményt. Nem tiltottak továbbá az uniós jog értelmében engedélyezett egyéb tevékenységek, különös tekintettel az állatgyógyászatban és a humán gyógyászatban használt gyógyszerkészítményekkel, a növényfajta-oltalmi jogokkal, valamint a számítógépes programok szerzői jogi védelmével, illetve a biotechnológiai találmányok jogi védelmével kapcsolatos tevékenységekre. Végezetül az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított joghatások nem terjednek ki a szabadalmaztatott találmánynak a részt vevő tagállamokon kívüli más országok hajóin, repülőgépein és szárazföldi járművein történő alkalmazására azokban az esetekben, amikor a szóban forgó hajók, repülőgépek vagy járművek ideiglenesen vagy véletlenül lépnek be a részt vevő tagállamok felségterületére, valamint a szabadalmi oltalom alatt álló állatállomány mezőgazdasági termelők által mezőgazdasági célokra történő felhasználására azzal a feltétellel, hogy a tenyészállatokat vagy más állati szaporítóanyagot a szabadalom jogosultja adta el vagy más módon

értékesítette a mezőgazdasági termelő felé, vagy az eladásra vagy más módon történő értékesítésre a szabadalom jogosultjának hozzájárulásával került sor.

9. cikk – Az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított joghatások kimerülése

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított jogok nem terjednek ki az érintett szabadalom tárgyát képező termékkel kapcsolatos olyan tevékenységekre, amelyeket azt követően végeznek a részt vevő tagállamok területén, hogy a szóban forgó terméket a szabadalom jogosultja vagy annak hozzájárulásával harmadik személy az Unióban forgalomba hozta, kivéve, ha a szabadalom jogosultja az adott termék további kereskedelmi hasznosítását joggal ellenezheti.

10. cikk – Az egységes joghatással bíró európai szabadalom nemzeti szabadalomként történő kezelése

Az egységes joghatással bíró európai szabadalmat, mint a vagyoni forgalom tárgyát, annak teljességében és valamennyi részt vevő tagállamban azon részt vevő tagállam nemzeti szabadalmának kell tekinteni, amelyben az Európai Szabadalmi Lajstrom értelmében a szabadalmi bejelentés benyújtásakor a szabadalom jogosultjának lakóhelye vagy székhelye található. Azokban az esetekben, amikor a fenti rendelkezés nem alkalmazható, az egységes joghatással bíró európai szabadalmat, mint a vagyoni forgalom tárgyát azon részt vevő tagállam nemzeti szabadalmának kell tekinteni, amelyben a szóban forgó időpontban a szabadalom jogosultja üzleti telephellyel rendelkezett. Az együttes szabadalmi jogosultakra különleges szabályok vonatkoznak. Azokban az esetekben, amikor a szabadalom egyik jogosultja sem rendelkezik lakóhellyel vagy telephellyel valamelyik részt vevő tagállamban, az egységes joghatással bíró európai szabadalmat, mint a vagyoni forgalom tárgyát azon részt vevő tagállam nemzeti szabadalmának kell tekinteni, amelyben az Európai Szabadalmi Szervezet székhelye található.

Az egységes szabadalmi oltalom létrehozását megfelelő, a szabadalmi rendszert használók igényeire reagáló bíraskodási szabályoknak kell kísérniük. Annak érdekében, hogy az egységes szabadalmi oltalom megfelelően működjön a gyakorlatban, a megfelelő bíraskodási szabályoknak a részt vevő tagállamok teljes területén lehetővé kell tenniük a szabadalmak érvényre juttatását vagy visszavonását, miközben biztosítják a kiváló minőségű ítéleteket, a vállalkozások számára pedig garantálják a jogbiztonságot. A Bizottság a lehető leghamarabb javaslatot tesz majd konkrét bíraskodási szabályokra, figyelembe véve többek között az Európai Unió Bírósága által nemrégiben megfogalmazott, az európai és uniós szabadalmi bíróságról szóló megállapodástervezetnek a Szerződésekkel való összeegyeztethetőségére vonatkozó véleményét (A-1/09).

11. cikk – Jogok engedélyezése

Ez a cikk lehetővé teszi, hogy az egységes joghatással bíró európai szabadalom jogosultja nyilatkozatot nyújtson be az EPO-hoz arról, hogy megfelelő ellenérték fejében bárki számára hajlandó engedélyezni a találmány hasznosítását (szerződésben rögzített felhasználási jog).

12. cikk – A részt vevő tagállamok általi végrehajtás

Ez a cikk határozza meg azokat a feladatokat, amelyekkel a részt vevő tagállamok az ESZE 143. cikke értelmében megbízzák az EPO-t. Az EPO ezeket a feladatokat saját szabályzatának megfelelően hajtja végre. Az EPO kezeli az egységes joghatásra irányuló kérelmeket, felveszi az Európai Szabadalmi Lajstromba és kezeli az egységes joghatással bíró európai szabadalmakkal kapcsolatos adatokat, fogadja és nyilvántartásba veszi az engedélyezésre vonatkozó nyilatkozatokat, gondoskodik az átmeneti időszakban szükséges fordítások közzétételéről, beszedi és kezeli a megújítási díjakat (és a pótdíjakat), gondoskodik a beszedett megújítási díjak egy részének a részt vevő tagállamok részére történő szétosztásáról, valamint kezeli az azon bejelentők számára a fordítási díjak visszatérítésére létrehozott kompenzációs rendszert, akik az európai szabadalmi bejelentéseket az Unió valamely olyan hivatalos nyelvén nyújtják be, amely nyelv nem tartozik az EPO hivatalos nyelvei közé.

A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy a szabadalom jogosultja az egységes joghatásra vonatkozó kérvényét az ESZE 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eljárási nyelven nyújtsa be az európai szabadalom megadásáról szóló értesítésnek az Európai Szabadalmi

Közlönyben történő meghirdetését követő egy hónapon belül. A részt vevő tagállamok biztosítják továbbá, hogy amennyiben a vonatkozó feltételek teljesülnek, az egységes szabadalmi lajstromba bejegyezzék az egységes joghatást. Az egységes joghatással bíró európai szabadalmak korlátozásairól, illetve visszavonásáról az EPO-t tájékoztatják.

Ez a cikk rögzíti továbbá, hogy a részt vevő tagállamok az Európai Szabadalmi Szervezet igazgatási tanácsának keretén belül különbizottságot hoznak létre az EPO-ra bízott feladatok irányításának és felügyeletének biztosítása érdekében. Végezetül a részt vevő tagállamok az EPO által a rábízott feladatok ellátása során hozott igazgatási határozatokkal szemben hatékony jogvédelmet biztosítanak a nemzeti bíróságokon.

13. cikk – Alapelv

Ez a cikk arról az alapelvről rendelkezik, hogy az EPO-nál a járulékos feladatai ellátásával kapcsolatban felmerült költségeket az egységes joghatással bíró európai szabadalmakból származó díjakból fedezik.

14. cikk – Megújítási díjak

Az egységes joghatással bíró európai szabadalmakkal kapcsolatos megújítási díjakat az Európai Szabadalmi Szervezethez fizetik be. Ha a megújítási díjat nem fizették be időben, az egységes joghatással bíró európai szabadalom hatályát veszti.

15. cikk – A megújítási díjak szintje

Ez a cikk számos, a megújítási díjak szintjének meghatározása során figyelembe veendő szabályt és feltételt rögzít. Mindenekelőtt arról rendelkezik, hogy az egységes joghatással bíró európai szabadalmakkal kapcsolatos megújítási díjak a szabadalmi időszak alatt fokozatosan emelkednek, és azok nemcsak az egységes szabadalmi oltalom megadásával és igazgatásával kapcsolatos összes költséget fedezik, hanem az Európai Szabadalmi Szervezet részére a szabadalom megadását megelőzően befizetendő díjakkal együtt a Szervezet kiegyensúlyozott költségvetését is biztosítják.

Végül ez a cikk rögzíti a Bizottság arra vonatkozó felhatalmazását, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az egységes joghatással bíró európai szabadalmak megújítási díjai szintjének meghatározására vonatkozóan.

16. cikk – Felosztás

A Bizottság az e cikkben felsorolt tisztességes, méltányos és lényeges kritériumok figyelembevételével határozza meg, hogy milyen arányban kell felosztani a részt vevő tagállamok között az egységes joghatással bíró európai szabadalmak – az egységes szabadalmi oltalom igazgatásával összefüggő költségekkel csökkentett – megújítási díjai összegének 50%-át. A részt vevő tagállamok a megújítási díjakból származó, részükre kiosztott összegeket a szabadalmakkal kapcsolatos célokra fordítják.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a megújítási díjak részt vevő tagállamok közötti felosztására vonatkozóan.

17. cikk – A felhatalmazás gyakorlása

Ez a cikk rendelkezik a Bizottságra ruházott, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazással kapcsolatos részletekről. A felhatalmazás határozatlan időre szól, és azt az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja. A felhatalmazáson alapuló bármely jogi aktusról tájékoztatni kell az Európai Parlamentet és a Tanácsot, amelyek 2 hónapon belül élhetnek kifogással.

18. cikk – A Bizottság és az Európai Szabadalmi Hivatal közötti együttműködés

Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a Bizottság szoros együttműködést alakít ki az EPO-val az ebben a rendeletben tárgyalt területeken.

19. cikk – A versenyjog és a tisztességtelen versenyről szóló törvény alkalmazása

Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a rendelet nem érinti a versenyjog és a tisztességtelen versenyről szóló törvény alkalmazását.

20. cikk – Jelentés ennek a rendeletnek a működéséről

A Bizottság hatévente jelentést nyújt be a Tanácshoz ennek a rendeletnek a működéséről, és szükség esetén megteszi a módosításra vonatkozó megfelelő javaslatokat.

21. cikk – A részt vevő tagállamok általi értesítés

A cikk kötelezi a részt vevő tagállamokat, hogy tájékoztassák a Bizottságot a 4. cikk (2) bekezdése és a 12. cikk értelmében elfogadott intézkedésekről.

22. cikk – Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. Mivel azonban az egységes joghatással bíró európai szabadalmakra alkalmazandó nyelvi szabályokat a .../... tanácsi rendelet szabályozza, míg az ilyen szabadalmakra alkalmazandó érdemi rendelkezések ennek a rendeletnek a hatálya alá tartoznak, ezt a két rendeletet egy adott időponttól kezdve, együttesen kell alkalmazni. A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy a 4. cikk (2) bekezdésében és a 12. cikkben említett szabályokat legkésőbb az alkalmazás időpontjáig bevezetik. Végezetül meghatározásra kerül, hogy az ennek a rendeletnek a hatályba lépésétől kezdődően megadott bármely európai szabadalmat illetően egységes szabadalmi oltalom kérhető.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködés végrehajtásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 118. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló, 2011. március 10-i 2011/167/EU tanácsi határozatra²⁵,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Unió belső piacot hoz létre, Európa kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen alapuló fenntartható fejlődéséért munkálkodik, és elősegíti a tudományos és műszaki haladást. E célkitűzés eléréséhez járul hozzá azon jogi feltételek megteremtése, amelyek lehetővé teszik a vállalkozások számára, hogy tevékenységüket a termékeknek a nemzeti határokon átnyúló előállításához és forgalmazásához igazítsák, és amelyek szélesebb választékot és több lehetőséget biztosítanak a számukra. A vállalkozások rendelkezésére álló jogi eszközök között a belső piacon vagy legalább annak jelentős részén érvényes egységes szabadalmi oltalomnak is szerepelnie kell.
- (2) Az egységes szabadalmi oltalomnak elő kell segítenie a tudományos és technológiai fejlődést és a belső piac működését azáltal, hogy a szabadalmi rendszerhez egyszerűbb, kevésbé költséges és jogbiztonságot nyújtó hozzáférést biztosít. Javítania kell a szabadalmi oltalom szintjét azáltal, hogy egységes szabadalmi oltalom megszerzésére nyújt lehetőséget a részt vevő tagállamok területén, és az egész EU területén csökkenti a vállalkozásokat terhelő költségeket és egyszerűsíti az adminisztrációt. Nemzetiségtől, lakóhelytől és székhelytől függetlenül hozzáférhetőnek kell lennie a részt vevő tagállamokból és más államokból származó bejelentők számára egyaránt.

²⁵ HL L 76., 2011.3.22., 53. o.

- (3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 118. cikkének (1) bekezdése értelmében a belső piac létrehozásának és működésének összefüggésében hozott intézkedések magukban foglalják az egész Unióra érvényes egységes szabadalmi oltalom létrehozását, valamint az egész Unióra kiterjedő, központosított engedélyezési, koordinációs és ellenőrzési szabályok megállapítását.
- (4) A Tanács 2011. március 10-én fogadta el a 2011/167/EU határozatot, amely megerősített együttműködésre ad felhatalmazást Belgium, Bulgária, a Cseh Köztársaság, Dánia, Németország, Észtország, Írország, Görögország, Franciaország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Hollandia, Ausztria, Lengyelország, Portugália, Románia, Szlovénia, Szlovákia, Finnország, Svédország és az Egyesült Királyság (a továbbiakban: a részt vevő tagállamok) között az egységes szabadalmi oltalom létrehozása területén.
- (5) Az európai szabadalmak megadásáról szóló módosított egyezmény (európai szabadalmi egyezmény, a továbbiakban: ESZE) hozta létre az Európai Szabadalmi Szervezetet, és bízta meg az európai szabadalmak megadásának feladatával. Ezt a feladatot az Európai Szabadalmi Hivatal látja el. Az Európai Szabadalmi Hivatal által az ESZE-ben meghatározott szabályoknak és eljárásoknak megfelelően megadott európai szabadalmak a szabadalom jogosultjának kérésére ennek a rendeletnek az alapján egységes joghatással rendelkeznek a részt vevő tagállamok területén (a továbbiakban: egységes joghatással bíró európai szabadalmak).
- (6) Az ESZE IX. része rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az Európai Szabadalmi Szervezethez tartozó tagállamok egy csoportja rendelkezhet az érintett országokra megadott európai szabadalmak egységes jellegéről. Ez a rendelet az ESZE 142. cikke értelmében külön megállapodásnak, az 1970. június 19-i szabadalmi együttműködési szerződés 45. cikkének (1) bekezdése értelmében regionális szabadalmi szerződésnek, az ipari tulajdon oltalmáról szóló, 1883. március 20-án Párizsban aláírt és legutóbb 1967. július 14-én módosított egyezmény 19. cikke értelmében pedig külön megállapodásnak minősül.
- (7) Az egységes szabadalmi oltalmat úgy kell létrehozni, hogy az európai szabadalmak részére a szabadalom megadását követően ennek a rendeletnek az alapján egységes joghatást biztosítanak a résztvevő tagállamok vonatkozásában. Az egységes joghatással bíró európai szabadalmak fő jellemzőjének azok egységes jellegéből kell erednie, vagyis abból, hogy egységes oltalmat nyújtanak, és azonos joghatással bírnak az összes részt vevő tagállam területén. Az egységes joghatással bíró európai szabadalom korlátozása, engedélyezése, átruházása, visszavonása vagy hatályvesztése tehát csak az összes részt vevő tagállam vonatkozásában lehet értelmezhető. Az egységes szabadalmi oltalom által biztosított oltalom egységes tárgyi hatályának biztosítása érdekében kizárólag az összes részt vevő tagállamra azonos igénypontokkal megadott európai szabadalmak rendelkezhetnek egységes joghatással. A jogbiztonság érdekében ugyanakkor abban az esetben, ha az oltalmat az ESZE 54. cikkének (3) bekezdése értelmében újdonság hiányában korlátozzák vagy visszavonják, az egységes joghatással bíró európai szabadalom korlátozása vagy visszavonása kizárólag a korábban meghirdetett európai szabadalmi bejelentésben meghatározott részt vevő tagállam(ok) vonatkozásában léphet hatályba. Végezetül az európai szabadalmaknak tulajdonított egységes joghatásnak kiegészítő jellegűnek kell lennie, és meg kell szűnnie vagy korlátozottnak kell lennie, amennyiben az európai alapszabadalmat visszavonják, illetve korlátozzák.
- (8) A szabadalmi jog alapelveivel összhangban és az ESZE 64. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az egységes szabadalmi oltalomnak az európai szabadalom

megadásáról szóló értesítésnek az Európai Szabadalmi Közlönyben történő meghirdetése napjától visszamenőlegesen kell hatályba lépnie a részt vevő tagállamok területén. Egységes joghatás hatályba lépése esetén a részt vevő tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az európai szabadalom a megadásról szóló értesítés meghirdetése napján nemzeti szabadalomként ne lépjen hatályba a területükön annak érdekében, hogy elkerüljék, hogy a területükön az Európai Szabadalmi Hivatal által megadott valamely európai szabadalom alapján kettős szabadalmi oltalmat biztosítsanak.

- (9) Az ebben a rendeletben vagy a .../... tanácsi rendeletben [fordítási szabályok] nem tárgyalt kérdésekben az ESZE és a nemzeti jog rendelkezései alkalmazandók, beleértve a nemzetközi magánjogi szabályokat.
- (10) Az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított jogoknak lehetővé kell tenniük a szabadalom jogosultja számára, hogy megakadályozza, hogy a hozzájárulásával nem rendelkező bármely harmadik fél a találmányt a részt vevő tagállamok területén közvetlenül vagy közvetve hasznosítsa. A szabadalom jogosultja jogainak különféle korlátozásai révén ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy harmadik személyek a találmányt hasznosítsák, többek között magánjellegű és nem kereskedelmi célokra, kísérleti célokra, az uniós jog által a nemzetközi jog alapján kifejezetten engedélyezett tevékenységekre (állatgyógyászatban és humán gyógyászatban használt gyógyszerkészítmények, növényfajta-oltalmi jogok, számítógépes programok szerzői jogi védelme és biotechnológiai találmányok jogi védelme területén), valamint a szabadalmi oltalom alatt álló állatállomány mezőgazdaság termelők általi, mezőgazdasági célokra történő felhasználására.
- (11) Az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata alapján az egységes joghatással bíró európai szabadalmakkal kapcsolatban is a jogok kimerülésének elvét kell alkalmazni. Az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított jogok ennél fogva nem terjedhetnek ki az érintett szabadalom tárgyát képező termékkel kapcsolatos olyan tevékenységekre sem, amelyeket azt követően végeznek a részt vevő tagállamok területén, hogy a szóban forgó terméket a szabadalom jogosultja az Unióban forgalomba hozta.
- (12) Az egységes joghatással bíró európai szabadalmat, mint a vagyoni forgalom tárgyát annak teljességében és valamennyi részt vevő tagállamban annak a részt vevő tagállamnak a nemzeti szabadalmaként kell kezelni, amelyben az Európai Szabadalmi Lajstrom értelmében a szabadalmi bejelentés benyújtásakor a szabadalom jogosultjának lakóhelye vagy székhelye található. Abban az esetben, ha a szabadalom jogosultja egyik részt vevő tagállamban sem rendelkezik lakóhellyel vagy telephellyel, az egységes joghatással bíró európai szabadalmat azon tagállam nemzeti szabadalmának kell tekinteni, amelyben az Európai Szabadalmi Szervezet székhelye található.
- (13) Az egységes joghatással bíró európai szabadalommal védett találmányok gazdasági hasznosításának ösztönzése és megkönnyítése érdekében lehetővé kell tenni, hogy a szabadalom jogosultja saját szabadalmát megfelelő ellenérték fejében az általa meghatározott feltételeknek megfelelő bármely személy számára engedélyezésre felkínálja. E célból a szabadalom jogosultja nyilatkozatot nyújthat be az Európai Szabadalmi Hivatalhoz, amelyben kijelenti, hogy megfelelő ellenérték fejében hajlandó az engedélyezésre. Ebben az esetben a nyilatkozat kézhezvételét követően csökkenteni kell a szabadalom jogosultja által fizetendő megújítási díjakat.

- (14) Az ESZE IX. részében foglalt lehetőséget kihasználó tagállamok csoportja feladatokkal bízhatja meg az Európai Szabadalmi Hivatalt, és az Európai Szabadalmi Szervezet igazgatási tanácsának keretén belül különbizottságot (a továbbiakban: különbizottság) hozhat létre.
- (15) A részt vevő tagállamoknak meg kell bízniuk az Európai Szabadalmi Hivatalt az egységes joghatással bíró európai szabadalmakkal összefüggő bizonyos adminisztratív feladatokkal, különös tekintettel az egységes joghatásra irányuló kérelmek kezelésére, az egységes joghatás és bármely korlátozás bejegyzésére, az egységes joghatással bíró európai szabadalmak engedélyezésére, átruházására, visszavonására vagy hatályvesztésére, a megújítási díjak beszedésére és újraelosztására, az átmeneti időszakban a fordítások tájékoztató célú közzétételére, és az azon bejelentők számára a fordítási díjak visszatérítésére létrehozott kompenzációs rendszer kezelésére, akik az európai szabadalmi bejelentéseket az Unió valamely olyan hivatalos nyelvén nyújtják be, amely nyelv nem tartozik az Európai Szabadalmi Hivatal hivatalos nyelvei közé. A részt vevő tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az egységes joghatásra irányuló kérelmeket a szabadalom megadásáról szóló értesítésnek az Európai Szabadalmi Közlönyben történő meghirdetését követő egy hónapon belül benyújtsák az Európai Szabadalmi Hivatalhoz, valamint hogy a kérelmeket az Európai Szabadalmi Hivatal által folytatott eljárás nyelvén nyújtják be a .../... tanácsi rendeletben [fordítási szabályok] az átmeneti időszakra előírt fordítással együtt.
- (16) A szabadalom jogosultjainak az egységes joghatással bíró európai szabadalmak után egyszeri közös éves megújítási díjat kell fizetniük. A megújítási díjaknak a szabadalmi oltalom ideje alatt fokozatosan emelkedniük kell, és az Európai Szabadalmi Szervezet részére a szabadalom megadását megelőzően befizetendő díjakkal együtt fedezniük kell az európai szabadalom megadásával és az egységes szabadalmi oltalom igazgatásával kapcsolatos összes költséget. A megújítási díjak mértékének meghatározása során a cél az innováció megkönnyítése és az európai vállalkozások versenyképességének ösztönzése. A díjak mértékének tükröznie kell továbbá a szabadalom hatálya alá tartozó piac méretét, és hasonlónak kell lennie a részt vevő tagállamokban abban az időben hatályba lépő átlagos európai szabadalmak nemzeti megújítási díjának mértékéhez, amikor a Bizottság először határozza meg a megújítási díjakat.
- (17) A megújítási díjak megfelelő mértékének és felosztásának meghatározása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az egységes joghatással bíró európai szabadalmakból befolyó erőforrások teljes mértékben fedezzék az egységes szabadalmi oltalommal összefüggésben az Európai Szabadalmi Hivatalra bízott feladatokkal kapcsolatban felmerülő összes költséget, a megújítási díjakból származó bevételeknek – az Európai Szabadalmi Szervezet részére a szabadalom megadását megelőzően befizetendő díjakkal együtt – biztosítaniuk kell az Európai Szabadalmi Szervezet kiegyensúlyozott költségvetését.
- (18) A megújítási díjakat az Európai Szabadalmi Szervezethez kell befizetni. A megújítási díjak – az Európai Szabadalmi Hivatalnál az egységes szabadalmi oltalommal kapcsolatos feladatok ellátásával összefüggésben felmerült költségekkel csökkentett – összegének 50 százalékát felosztják a részt vevő tagállamok között, és ezt az összeget a tagállamoknak a szabadalmakkal kapcsolatos célokra kell fordítaniuk. A felosztás arányát tisztességes, méltányos és lényeges kritériumok, nevezetesen a szabadalmi tevékenység mértéke és a piac mérete alapján kell meghatározni. A felosztási arálynak kompenzálnia kell azt, hogy az adott tagállam hivatalos nyelve nem szerepel az Európai Szabadalmi Hivatal hivatalos nyelvei között, hogy a tagállamban aránytalanul alacsony szintű a szabadalmi tevékenység, illetve hogy a tagállam viszonylag rövid ideje rendelkezik tagsággal az Európai Szabadalmi Szervezetben.

- (19) A megújítási díjak e rendeletben rögzített alapelveknek megfelelő szintjének és felosztásának biztosítása érdekében fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az egységes joghatással bíró európai szabadalmak megújítási díjának mértékét, valamint a megújítási díjaknak az Európai Szabadalmi Szervezet és a részt vevő tagállamok közötti felosztását illetően. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkálatok során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megfogalmazása során biztosítani kell, hogy a megfelelő dokumentumokat egyidejűleg, a kellő időben és megfelelő módon eljuttassák az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz is.
- (20) Az Európai Szabadalmi Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai közti megerősített együttműködésnek lehetővé kell tennie, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal szükség esetén rendszeresen hozzáférhessen a központi iparjogvédelmi hivatalok által olyan nemzeti szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatban végzett keresések eredményeihez, amelyeket illetően a későbbi európai szabadalmi bejelentések során elsőbbséget igényelnek. Valamennyi központi iparjogvédelmi hivatal – beleértve azokat is, amelyek a nemzeti szabadalmak megadási eljárása során nem végeznek keresést – alapvető szerepet játszhat a megerősített együttműködésben, többek között a lehetséges szabadalmi bejelentők, különösen a kis- és középvállalkozások részére nyújtott tanácsadással és támogatással, a bejelentések fogadásával, azoknak az Európai Szabadalmi Hivatal felé történő továbbításával, valamint a szabadalmakra vonatkozó információk terjesztésével.
- (21) Ezt a rendeletet az alkalmazandó fordítási szabályokra való tekintettel az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló .../... tanácsi rendeletnek kell kiegészítenie, amelyet a Tanács az EUMSZ 118. cikke (2) bekezdésének megfelelően fogad el.
- (22) Ez a rendelet nem érintheti a tagállamok nemzeti szabadalmak megadásához való jogát, és nem helyezheti hatályon kívül a tagállamok szabadalmi törvényeit. A szabadalmi bejelentőknek továbbra is lehetővé kell tenni, hogy nemzeti szabadalmat, egységes joghatással bíró európai szabadalmat, az ESZE egy vagy több szerződő államában hatályba lépő európai szabadalmat vagy az ESZE egy vagy több, a részt vevő tagállamok közé nem tartozó szerződő államában is hitelesített egységes joghatással bíró európai szabadalmat szerezzenek.
- (23) Mivel ennek a rendeletnek a célja, azaz az egységes szabadalmi oltalom létrehozása a rendelet léptékét és hatásait tekintve uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió szükség esetén megerősített együttműködéssel fogadhat el intézkedéseket az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén a 2011/167/EU tanácsi határozatban foglalt felhatalmazásnak megfelelően megvalósítandó megerősített együttműködés végrehajtási rendelete.

A rendelet az európai szabadalmak megadásáról szóló módosított egyezmény (Európai Szabadalmi egyezmény, a továbbiakban: ESZE) 142. cikke értelmében külön megállapodásnak minősül.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- (a) „részt vevő tagállam”: minden olyan tagállam, amely a 12. cikkben említett, egységes joghatásra vonatkozó kérelem benyújtásának idején a 2011/167/EU tanácsi határozat alapján, vagy az EUMSZ 331. cikke (1) bekezdése második vagy harmadik albekezdésének megfelelően elfogadott határozat alapján részt vesz az egységes szabadalmi oltalom létrehozása területén megvalósítandó megerősített együttműködésben;
- (b) „európai szabadalom”: az ESZE-ben foglalt szabályoknak és eljárásoknak megfelelően az Európai Szabadalmi Hivatal által megadott szabadalom;
- (c) „egységes joghatással bíró európai szabadalom”: olyan európai szabadalom, amely ennek a rendeletnek az alapján egységes joghatással rendelkezik a részt vevő tagállamok területén;
- (d) „Európai Szabadalmi Lajstrom”: az ESZE 127. cikke értelmében az Európai Szabadalmi Hivatal által vezetett nyilvántartás;
- (e) „Európai Szabadalmi Közlöny”: az ESZE 129. cikkében meghatározott időszaki kiadvány.

3. cikk

Egységes joghatással bíró európai szabadalom

1. A valamennyi részt vevő tagállam tekintetében azonos oltalmi hatállyal megadott európai szabadalmak egységes joghatással rendelkeznek a részt vevő tagállamok területén abban az

esetben, ha azok egységes joghatása bejegyzésre került a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett egységes szabadalmi lajstromba.

Az egyes részt vevő tagállamokban eltérő igénypontokkal megadott európai szabadalmak nem rendelkeznek egységes joghatással.

2. Az egységes joghatással bíró európai szabadalmak egységes jelleggel rendelkeznek. Az egységes joghatással bíró európai szabadalom azonos oltalmat biztosít, és azonos joghatással bír minden részt vevő tagállamban.

Az 5. cikk sérelme nélkül az egységes joghatással bíró európai szabadalom korlátozása, engedélyezése, átruházása, visszavonása vagy hatályvesztése csak az összes részt vevő tagállam vonatkozásában értelmezhető.

3. Valamely európai szabadalom egységes joghatása olyan mértékig létre nem jöttek minősül, amennyiben a szóban forgó európai szabadalmat visszavonják vagy korlátozzák.

4. cikk *Hatálybalépés*

1. Az egységes joghatással bíró európai szabadalom azon a napon lép hatályba a részt vevő tagállamok területén, amikor az Európai Szabadalmi Hivatal az európai szabadalom megadásáról szóló értesítést az Európai Szabadalmi Közlönyben meghirdeti.
2. A részt vevő tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy amennyiben az európai szabadalom egységes joghatását bejegyezték, az európai szabadalom a szabadalom megadásáról szóló értesítésnek az Európai Szabadalmi Közlönyben történő meghirdetésekor ne nemzeti szabadalomként lépjen hatályba az adott tagállamok területén.

5. cikk *Előzetes jogok*

Abban az esetben, ha az oltalmat az ESZE 54. cikkének (3) bekezdése értelmében újdonság hiányában korlátozzák vagy visszavonják, az egységes joghatással bíró európai szabadalom korlátozása vagy visszavonása kizárólag a korábban meghirdetett európai szabadalmi bejelentésben meghatározott részt vevő tagállam(ok) vonatkozásában lép hatályba.

II. FEJEZET **AZ EGYSÉGES JOGHATÁSSAL BÍRÓ EURÓPAI SZABADALOM** **JOGHATÁSAI**

6. cikk *Jog a találmány közvetlen hasznosításának megakadályozására*

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom feljogosítja a szabadalom jogosultját annak megakadályozására, hogy a hozzájárulásával nem rendelkező harmadik személyek:

- (a) a szabadalom tárgyát képező terméket előállítsák, felkínálják, forgalomba hozzák vagy hasznosítsák, illetve, hogy a terméket e célokra importálják vagy raktározzák;
- (b) a szabadalom tárgyát képező eljárást alkalmazzák, illetve olyan esetben, ha a szóban forgó harmadik személy tudja vagy tudnia kellett volna, hogy a szóban forgó eljárás alkalmazása kizárólag a szabadalom jogosultjának hozzájárulásával engedélyezett, hogy harmadik személyek az adott eljárást a részt vevő tagállamokban hasznosításra felkínálják;
- (c) valamely, közvetlenül a szabadalom tárgyát képező eljárás eredményeképpen készült terméket felkínáljanak, forgalomba hozzanak, felhasználjanak, illetve e célokra importáljanak vagy raktározzanak.

7. cikk

Jog a találmány közvetett hasznosításának megakadályozására

1. Az egységes joghatással bíró európai szabadalom feljogosítja a szabadalom jogosultját annak megakadályozására, hogy bármely harmadik személy a szabadalom jogosultjának hozzájárulása nélkül, a szabadalmaztatott találmány hasznosítására jogosult feleken kívül bármely személy részére a szóban forgó találmány valamely lényegi elemével kapcsolatos eszközöket szállítson vagy kínáljon szállításra a részt vevő tagállamok területén a szóban forgó találmány megvalósítása céljából olyan esetben, ha a szóban forgó harmadik fél tudja vagy tudnia kellett volna, hogy az említett eszközök az adott találmány megvalósítására alkalmasak, illetve erre a célra szolgálnak.
2. Nem alkalmazandó az (1) bekezdés olyan esetben, amikor a szóban forgó eszközök közönséges kereskedelmi termékek, kivéve, ha a harmadik fél a 6. cikkben tiltott tevékenységre bujtja fel azt a személyt, akinek a szóban forgó eszközt szállítja.
3. A 8. cikk a)–d) pontjában felsorolt tevékenységeket végző személyek nem minősülnek az (1) bekezdés értelmében a találmány hasznosítására jogosult feleknek.

8. cikk

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom joghatásainak korlátozása

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított jogok nem terjednek ki az alábbiakra:

- (a) magánjellegű, illetve nem kereskedelmi céllal folytatott tevékenységek;
- (b) a szabadalmaztatott találmány tárgyával kapcsolatos kísérleti céllal folytatott tevékenységek;
- (c) a kizárólag a 2001/82/EK irányelv²⁶ 13. cikke (6) bekezdésének vagy a 2001/83/EK irányelv²⁷ 10. cikke (6) bekezdésének megfelelően az említett két irányelv

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács módosított 2001/82/EK irányelve (2001. november 6.) az állatgyógyászati készítmények közösségi kódexéről, HL L 311., 2001.11.28., 1. o.

bármelyikének értelmében a termékre vonatkozó bármely szabadalom vonatkozásában szükséges vizsgálatok és kísérletek elvégzése céljából végzett tevékenységek;

- (d) olyan egyedi esetek, amikor valamely gyógyszert közvetlenül egy gyógyszertárban, az orvosi rendelvénynek megfelelően készítenek el, illetve az így elkészített gyógyszerrel kapcsolatos tevékenységek;
- (e) a szabadalmaztatott találmánynak a részt vevő tagállamokon kívüli más országok hajóin a hajó testében, gépeiben, kötélzetében, felszereléseiben és egyéb tartozékaiban történő alkalmazása azokban az esetekben, amikor a szóban forgó hajók ideiglenesen vagy véletlenül lépnek be a részt vevő tagállamok felségvizeire, feltéve, hogy a találmányt kizárólag a hajóval kapcsolatos célokra használják;
- (f) a szabadalmaztatott találmánynak a részt vevő tagállamokon kívüli más államok repülőgépeinek, szárazföldi járműveinek vagy egyéb közlekedési eszközeinek, illetve a szóban forgó repülőgépek vagy szárazföldi járművek tartozékainak építése vagy működtetése során történő alkalmazása azokban az esetekben, amikor a szóban forgó járművek ideiglenesen vagy véletlenül lépnek be a részt vevő tagállamok területére;
- (g) a nemzetközi polgári repülésről szóló 1944. december 7-i egyezmény²⁸ 27. cikkében felsorolt tevékenységek, amennyiben azok a részt vevő tagállamokon kívüli más országok repülőgépeire irányulnak;
- (h) a 2100/94/EK rendelet²⁹ értelemszerűen alkalmazandó 14. cikke értelmében a mezőgazdasági termelők kiváltságainak hatálya alá tartozó tevékenységek;
- (i) a szabadalmi oltalom alatt álló állatállomány mezőgazdasági termelők által mezőgazdasági célokra történő felhasználása, feltéve, hogy a tenyészállatokat vagy más állati szaporítóanyagot a szabadalom jogosultja adta el vagy értékesítette más módon a mezőgazdasági termelő felé, vagy az eladásra vagy más módon történő értékesítésre a szabadalom jogosultjának hozzájárulásával került sor. Az ilyen jellegű hasznosítás magában foglalja az állat vagy az állati szaporítóanyag biztosítását a mezőgazdasági termelő által folytatott mezőgazdasági tevékenység céljára, de nem tartalmazza annak kereskedelmi jellegű szaporító tevékenység keretében vagy ilyen tevékenység céljára történő eladását;
- (j) a 91/250/EGK tanácsi irányelv³⁰, 5. és 6. cikkében foglaltaknak megfelelően engedélyezett tevékenységek és a megszerzett információk felhasználása, különös tekintettel a visszafejtésre és az együttes működtetésre vonatkozó rendelkezésekre; valamint

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács módosított 2001/83/EK irányelve (2001. november 6.) az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről, HL L 311., 2001.11.28., 67. o.

²⁸ Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO), „Chicagói Egyezmény”, 7300/9. sz. dokumentum (9. kiadás, 2006).

²⁹ A Tanács 2100/94/EK rendelete (1994. július 27.) a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról, HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

³⁰ A Tanács 91/250/EGK irányelve (1991. május 14.) a számítógépi programok jogi védelméről, HL L 122., 1991.5.17., 42. o.

- (k) a 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ 10. cikke értelmében engedélyezett tevékenységek.

9. cikk

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított joghatások kimerülése

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom által biztosított jogok nem terjednek ki az érintett szabadalom tárgyát képező termékkel kapcsolatos olyan tevékenységekre, amelyeket azt követően végeznek a részt vevő tagállamok területén, hogy a szóban forgó terméket a szabadalom jogosultja vagy annak hozzájárulásával harmadik személy az Unióban forgalomba hozta, kivéve, ha a szabadalom jogosultja az adott termék további kereskedelmi hasznosítását joggal ellenezheti.

III. FEJEZET

AZ EGYSÉGES JOGHATÁSSAL BÍRÓ EURÓPAI SZABADALOM, MINT A VAGYONI FORGALOM TÁRGYA

10. cikk

Az egységes joghatással bíró európai szabadalom nemzeti szabadalomként történő kezelése

1. Az egységes joghatással bíró európai szabadalom, mint a vagyoni forgalom tárgya annak teljességében és valamennyi részt vevő tagállamban azon részt vevő tagállam nemzeti szabadalmaként kezelendő, amelyben az Európai Szabadalmi Lajstrom szerint:
 - (a) a szabadalmi bejelentés benyújtásakor a szabadalom jogosultjának lakóhelye vagy székhelye található; vagy
 - (b) az említett időpontban a szabadalom jogosultja telephellyel rendelkezett (amennyiben az a) bekezdés nem alkalmazható).
2. Amennyiben az Európai Szabadalmi Lajstromban két vagy több személy szerepel a szabadalom együttes jogosultjaként, az (1) bekezdés a) pontja a szabadalom együttes jogosultjai közül az elsőként említettre alkalmazandó. Ha ez nem lehetséges, az (1) bekezdés a) pontja a sorban utána következő együttes jogosultra alkalmazandó. Amennyiben az (1) bekezdés a) pontja egyik együttes jogosultra sem alkalmazható, értelemszerűen az (1) bekezdés b) pontja alkalmazandó.
3. Azokban az esetekben, amikor az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a szabadalom egyik jogosultja sem rendelkezik lakóhellyel vagy telephellyel valamelyik részt vevő tagállamban, az egységes joghatással bíró európai szabadalmat, mint a vagyoni forgalom tárgyát annak teljességében és valamennyi részt vevő tagállamban azon állam nemzeti szabadalmának tekintik, amelyben az ESZE 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Európai Szabadalmi Szervezet székhelye található.

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 98/44/EK irányelve (1998. július 6.) a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról, HL L 213., 1998.7.30., 13. o.

4. Valamely jog megszerzése nem tehető függővé valamely nemzeti szabadalmi lajstromban szereplő bejegyzéstől.

11. cikk
Jogok engedélyezése

1. Az egységes joghatással bíró európai szabadalom jogosultja nyilatkozatot nyújthat be az Európai Szabadalmi Hivatalhoz arról, hogy megfelelő ellenérték fejében bárki számára hajlandó engedélyezni a találmány hasznosítását.
2. Az e rendelet alapján megszerzett felhasználási jog szerződésben rögzített felhasználási jognak minősül.

IV. FEJEZET
INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK

12. cikk
A részt vevő tagállamok általi végrehajtás

1. A részt vevő tagállamok az ESZE 143. cikke értelmében az alábbi feladatokkal bízzák meg az Európai Szabadalmi Hivatalt, amely azokat az Európai Szabadalmi Hivatal szabályzatának megfelelően látja el:
 - (a) az európai szabadalmak jogosultjai egységes joghatásra vonatkozó kérelmeinek kezelése;
 - (b) az egységes joghatás, illetve az egységes joghatással bíró európai szabadalmak bármely korlátozásának, engedélyezésének, átruházásának, visszavonásának vagy hatályvesztésének bevezetése és kezelése az egységes szabadalmi lajstromban, az Európai Szabadalmi Lajstromon belül;
 - (c) a 11. cikkben említett engedélyezésre vonatkozó nyilatkozatoknak, a nyilatkozatok visszavonásának és a nemzetközi szabványügyi testületek keretében tett engedélyezési kötelezettségvállalásoknak a fogadása és nyilvántartása;
 - (d) a .../... tanácsi rendelet [fordítási szabályok] 6. cikkében említett fordítások közzététele a szóban forgó cikkben említett átmeneti időszak során;
 - (e) az egységes joghatással bíró európai szabadalmak megújítási díjainak beszedése és kezelése azon évet követő évek tekintetében, amely évben a b) pontban említett lajstromban meghirdetik a szabadalom megadásáról szóló értesítést; a megújítási díjak késedelmes, az esedékességtől számított hat hónapon belüli fizetése miatt fizetendő pótdíjak beszedése és kezelése, valamint a beszedett megújítási díjak egy részének a részt vevő tagállamok részére történő szétosztása; továbbá
 - (f) az azon bejelentők számára a fordítási díjak visszatérítésére létrehozott kompenzációs rendszer kezelése, akik az európai szabadalmi bejelentéseket az Unió valamely olyan

hivatalos nyelvén nyújtják be, amely nyelv nem tartozik az Európai Szabadalmi Hivatal hivatalos nyelvei közé.

Az a) pont alkalmazásában a részt vevő tagállamok biztosítják, hogy a szabadalom jogosultja az európai szabadalom egységes joghatására vonatkozó kérelmét az ESZE 14. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eljárási nyelven nyújtsa be az európai szabadalom megadásáról szóló értesítésnek az Európai Szabadalmi Közlönyben történő meghirdetését követő egy hónapon belül.

A b) pont alkalmazásában a részt vevő tagállamok biztosítják, hogy az egységes joghatást feltüntessék az egységes szabadalmi lajstromban, amennyiben az egységes joghatásra vonatkozó kérelmet nyújtottak be, illetve amennyiben azt a .../... tanácsi rendelet [fordítási szabályok] 6. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az abban a cikkben említett fordításokkal együtt nyújtották be; valamint, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal tájékoztassák az egységes joghatással bíró európai szabadalmak korlátozásáról és visszavonásáról.

2. A részt vevő tagállamok az ESZE szerződő államaiként gondoskodnak az (1) bekezdésben említett feladatokkal kapcsolatos tevékenységeknek az Európai Szabadalmi Hivatal általi irányításáról és felügyeletéről. Ennek érdekében az ESZE 145. cikke értelmében az Európai Szabadalmi Szervezet igazgatási tanácsának keretén belül különbizottságot hoznak létre.
3. A részt vevő tagállamok az Európai Szabadalmi Hivatal által az (1) bekezdésben felsorolt feladatok ellátása során hozott határozatokkal szemben hatékony jogvédelmet biztosítanak a nemzeti bíróságokon.

V. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

13. cikk *Alapelv*

Az Európai Szabadalmi Hivatalnál az ESZE 143. cikke értelmében a tagállamok által az Európai Szabadalmi Hivatalra ruházott kiegészítő feladatok ellátása során felmerülő költségeket az egységes joghatással bíró európai szabadalmak után befizetett díjakból fedezik.

14. cikk *Megújítási díjak*

1. Az egységes joghatással bíró európai szabadalmak megújítási díjait, valamint a késedelmes fizetés miatt esedékesé váló pótdíjakat a szabadalom jogosultja az Európai Szabadalmi Szervezethez fizeti be. A szóban forgó díjak azon évet követő évek tekintetében esedékesek, amely évben az e rendelet alapján egységes joghatással rendelkező európai szabadalom megadásáról szóló értesítést az Európai Szabadalmi Lajstromban meghirdették.
2. Amennyiben a megújítási díjat és szükség esetén a pótdíjat nem fizették be időben, az egységes joghatással bíró európai szabadalom hatályát veszti.

3. A 11. cikk (1) bekezdésében említett esetben csökkentik a szabadalom azon megújítási díjainak mértékét, amelyek a nyilatkozat beérkezését követően válnak esedékessé.

15. cikk
A megújítási díjak szintje

1. Az egységes joghatással bíró európai szabadalmak megújítási díjai
 - (a) az egységes szabadalmi oltalom ideje alatt fokozatosan emelkednek, továbbá
 - (b) nemcsak az európai szabadalom megadásával és az egységes szabadalmi oltalom igazgatásával kapcsolatos összes költséget fedezi, hanem
 - (c) az Európai Szabadalmi Szervezet részére a szabadalom megadását megelőzően befizetendő díjakkal együtt az Európai Szabadalmi Szervezet kiegyensúlyozott költségvetését is biztosítják.
2. A megújítási díjak szintjének meghatározása során a cél a következő:
 - (a) az innováció elősegítése és az európai vállalkozások versenyképességének ösztönzése;
 - (b) a szabadalom által lefedett piac méretének tükrözése; valamint
 - (c) a szint legyen hasonló a részt vevő tagállamokban abban az időben hatályba lépő átlagos európai szabadalmak nemzeti megújítási díjának mértékéhez, amikor a Bizottság először határozza meg a megújítási díjak szintjét.
3. Az e fejezetben rögzített célkitűzések elérése érdekében a Bizottság a megújítási díjak olyan szintjét határozza meg, amely
 - (a) megegyezik az átlagos földrajzi lefedettséget biztosító jelenlegi európai szabadalmak után fizetendő megújítási díjak szintjével;
 - (b) tükrözi a jelenlegi európai szabadalmak megújítási rátáját és
 - (c) az egységes oltalomra irányuló kérelmek számát.
4. A Bizottság az (1)–(3) bekezdéssel és a 17. cikkel összhangban jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat elfogadni az egységes joghatással bíró európai szabadalmak megújítási díjai mértékének meghatározására vonatkozóan.

16. cikk
Felosztás

1. A 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett, beszedett megújítási díjak részt vevő tagállamok között felosztandó része az egységes joghatással bíró európai szabadalmak 14. cikkben említett – az egységes szabadalmi oltalom igazgatásával összefüggő költségekkel csökkentett – megújítási díjainak 50%-a.

2. Az e fejezetben rögzített célkitűzések elérése érdekében a Bizottság a megújítási díjak részt vevő tagállamok közötti, az (1) bekezdésben említett felosztási arányát a következő tisztességes, méltányos és lényeges kritériumok alapján határozza meg:
 - (a) a szabadalmi bejelentések száma;
 - (b) a piac lakosságában kifejezett mérete;
 - (c) kompenzáció nyújtása a tagállamoknak azért, hogy az adott tagállam hivatalos nyelve nem szerepel az Európai Szabadalmi Hivatal hivatalos nyelvei között, hogy a tagállamban aránytalanul alacsony szintű a szabadalmi tevékenység, illetve hogy a tagállam viszonylag rövid ideje rendelkezik tagsággal az Európai Szabadalmi Szervezetben.
3. A részt vevő tagállamok az (1) bekezdéssel összhangban részükre kiosztott összeget a szabadalmakkal kapcsolatos célokra fordítják.
4. A Bizottság az (1)–(3) bekezdéssel és a 17. cikkel összhangban jogosult felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat elfogadni a megújítási díjak részt vevő tagállamok közötti felosztásának meghatározására vonatkozóan.

17. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

1. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
2. A 15. és 16. cikkben említett felhatalmazás *[e rendelet hatálybalépésének időpontjától]* határozatlan időre szól.
3. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 15. és 16. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
4. A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
5. A 15. és 16. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az értesítést követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére 2 hónappal meghosszabbodik.

VI. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

18. cikk

A Bizottság és az Európai Szabadalmi Hivatal közötti együttműködés

A Bizottság együttműködési megállapodás révén szoros együttműködést alakít ki az Európai Szabadalmi Hivatallal az e rendeletben tárgyalt területeken. Az együttműködésbe beletartozik az együttműködési megállapodás működéséről és különösen a megújítási díjak kérdéséről, valamint az Európai Szabadalmi Szervezet költségvetésére gyakorolt hatásról folytatott rendszeres véleménycsere.

19. cikk

A versenyjog és a tisztességtelen versenyről szóló törvény alkalmazása

Ez a rendelet nem érinti a versenyjog és a tisztességtelen versenyről szóló törvény alkalmazását.

20. cikk

Jelentés ennek a rendeletnek a működéséről

1. A Bizottság az első egységes joghatással bíró európai szabadalom a részt vevő tagállamok területén történő hatálybalépésének időpontjától számított hat éven belül jelentést nyújt be a Tanácshoz ennek a rendeletnek a működéséről, és szükség esetén megfelelő javaslatokat tesz a rendelet módosítására. A Bizottság ezt követően hatévente nyújt be jelentést ennek a rendeletnek a működésére vonatkozóan.
2. A Bizottság rendszeresen jelentést készít a 14. cikkben említett megújítási díjak működéséről, különös hangsúlyt fektetve a 15. cikkben rögzített alapelveknek való folyamatos megfelelésre.

21. cikk

A részt vevő tagállamok általi értesítés

A részt vevő tagállamok a 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőig értesítik a Bizottságot a 4. cikk (2) bekezdése, valamint a 12. cikk értelmében elfogadott intézkedéseikről.

22. cikk

Hatályba lépés és alkalmazás

1. Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
2. Ezt a rendeletet ... -tól/-től kell alkalmazni [konkrét dátumot határoznak meg, amely egybeesik az alkalmazandó fordítási szabályokra való tekintettel az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló .../... tanácsi rendelet alkalmazásának kezdőnapjával].

3. A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy a 4. cikk (2) bekezdésében és a 12. cikkben említett szabályokat legkésőbb a (2) bekezdésben meghatározott időpontig bevezetik.
4. A (2) bekezdésben meghatározott időponttól kezdődően megadott bármely európai szabadalmat illetően egységes szabadalmi oltalom kérhető.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően a részt vevő tagállamokban teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó.

Kelt

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*